

pligtet til at blive ved med at varetage Tilsynet, og det var derfor en Fordel ved det Forslag, som forelæa til 2den Behandling, at der var en Tidsbegrænsning. Saa-
dan som dette Forslag nu ser ud, kan man blive ved med at paalægge de samme Personer — hvis det er Meningen, at det skal kunne paalægges som Tvang — naar efter naar at føre Tilsyn saa længe, de leve, og det strider mod de Grundfættninger, som ellers gælde med Hensyn til borgerlige Ombud, da der er en Grænse for, hvor længe man kan være nødsaget til at virke. Jeg tror derfor, at Forslaget, som det foreligger, umuligt kan gaa an. Den Indvending, som ved forrige Behandling fremkom mod det da foreliggende Forslag, og som foranledigede et Ændringsforslag, rammer for Resten ogsaa dette, nemlig at man kan sige: Naar har det vist sig umuligt, at man kan faa Folk til at paatage sig det frivillige Tilsyn? Det er derfor som sagt min Mening, at dette Ændringsforslag kan ikke gaa an. Det forekommer mig, at selv om man vil gaa over til at stille det som subsidært, at Folk kunne tvinges til at overtage dette onus, er Bestemmelsen alt for usubstændig affattet, der maatte da have bestemte Udtalelser om det. Det maa vides, om det er en Tvang, som paalægges Mænd og Kvinder. Det maa vides, hvor længe man er pligtig til at blive i Hvervet, og naar man kan frasige sig det. Det maa vides, om overhovedet de almindelige Regler om borgerlige Ombud komme til Anvendelse her. Der er visse Regler, som gælde i saa Henseende. For det første fritaget en vis Alder for at overtage et saadant Hverv; for det andet er der visse Klasser af Befolkningen, som paa Grund af deres Nærings Bestaafenhed ere berettigede til at sige nej til Paalæg om at være borgerlige Ombud. Men alt det mangler der substændig Bestemmelser om i dette Forslag. Det er derfor min Opfattelse, at dette Ændringsforslag slet ikke kan gaa an.

Berntsen: Jeg tillader mig at anbefale de af den ærede Justitsminister stillede Ændringsforslag under Nr. 4 og 6 til §§ 3 og 7, da disse ere i fuld Overensstemmelse med de Ønsker, der laa til Grund for det af mig ved 2den Behandling stillede og motiverede Ændringsforslag. Jeg indrom-

mer, at den Affattelse, Lovforslaget vil faa efter disse Ændringsforslags Vedtagelse, er bedre end den Affattelse, Lovforslaget fik ved 2den Behandling; men det, der er Hovedsagen, er, at man er enedes om paa dette Punkt at tilføre Lovforslaget de Bestemmelser med Hensyn til Adoptivbørns Tilsyn, som man har anset det for forvarligt og rigtigt at indføre.

Med Hensyn til det under Nr. 3 til § 3 af flere Medlemmer stillede Forslag, som motiveredes af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 1ste Valgfreds (Trier), skal jeg bemærke, at det selvsjogelig glædede mig nu at høre den ærede Justitsminister rose det Ændringsforslag, som af mig var stillet og motiveret ved 2den Behandling, men det er noget sent, Rosen kommer, thi den Dag, da Ændringsforslaget var til Behandling, gjorde den ærede Minister jo, hvad han kunde, for at faa det slaaet ihjel, og det lykkedes jo ogsaa at faa det ud af Berden. Jeg er i øvrigt ikke ganske enig i de Betragtninger, den ærede Minister gjorde gældende. Den ærede Minister sagde, at da vi gav Loven om Tilsyn med Plejebørn, git man ud fra, at naar man ikke kunde faa et frivilligt Tilsyn, var et Tilsyn overhovedet ikke meget værd. Det er nok muligt, at man git ud fra det den Gang, det vil jeg ikke bestride, men den uigældende Lov om Tilsyn med Plejebørn var kun en Prøve, et første Forsøg, medens man nu har gjort Erfaringer, og de Erfaringer, jeg har gjort, gaa ud paa, at det frivillige Tilsyn, man den Gang skabte mange Steder intet er værd, idet der i flere Kommuner intet Tilsyn findes, idet det der overhovedet er hørt op at virke. Derfor er det min Mening, at naar man gaar til Vedtagelsen af en Lov, som er endelig og ikke midlertidig, saa er et tvungent Tilsyn bedre end slet intet Tilsyn; det mener den ærede Minister derimod ikke; men Forholdet vil blive, at naar man ikke kan faa det frivilligt, vil der paa de Steder, hvor et frivilligt Tilsyn ikke kan faas, overhovedet intet Tilsyn blive, og det mener jeg er det værste, der kan ske. Hvor man ikke kan faa et frivilligt Tilsyn, fastholder jeg min Udtalelse ved 2den Behandling om, at man der hellere indtil videre maa bestikke et tvungent Tilsyn. Jeg mener i øvrigt, at naar man følger den ærede Mi-